

Náučný chodník Pod tmavou oblohou

Kraj:	Prešovský
Okres:	Snina
Geomorfologická jednotka:	Bukovské vrchy
Geologická jednotka:	flyšové pásmo
Chránené územie:	Národný park Poloniny
Prístup:	bus Nová Sedlica
Východisko:	Nová Sedlica, Informačné stredisko Správy NP Poloniny
Trasa:	Nová Sedlica: Informačné stredisko Správy NP Poloniny - po starej gazdovskej ceste - Domov v Poloninách (DSS) - Informačné stredisko Správy NP Poloniny
Dĺžka, prevýšenie:	1,2 km, prevýšenie 75 m
Čas prechodu:	0,5 - 1 h
Počet zastávok:	5 + interaktívne prvky
Náročnosť:	nenáročná trasa

Zameranie chodníka: prírodovedné, astronomické

Typ chodníka: samoobslužný, okružný, obojsmerný, peší, celoročný

Nadväznosť na turistickú značku: Prepojenie na červenú a v krátkej vzdialenosti aj zelenú a žltú

turistickú značku.

Rok otvorenia: 2012

Textový sprievodca: nie je

Kontakt: Správa Národného parku Poloniny so sídlom v Stakčíne, Ul. Mieru 193, 067 61 Stakčín, tel. 0577 624 424; Slovenský zväz amatérov astronómov, Tomášovská 63, 979 01 Rimavská Sobota; Obecný úrad Nová Sedlica, Nová Sedlica 23, 067 68 Zboj, tel. 057 / 7694 187

Aktuálny stav: Informačné panely sú v dobrom stave.

Poznámka: Panely náučného chodníka dopĺňajú vo východisku viaceré interaktívne prvky: Pavučina „obyvateľov“ Polonín, hádanky v prírode Čie sú to stopy? a Komu patria listy? vo forme otváracích dosiek na priradovanie zvieracích stôp a rastlinných listov a plodov a Kvíz v prírode na preskúšanie poznatkov z náučného chodníka.

Využitelnosť pre školy

Náučný chodník je vhodný pre terénne vyučovanie najmä pre svoju obsahovú výnimočnosť.

Čo sa oplatí vidieť na trase náučného chodníka a v okolí

Nová Sedlica. Najvýchodnejšie položená obec na Slovensku v najvýchodnejšej časti Bukovských vrchov v doline Zbojského potoka vzdušnou čiarou 27 km severovýchodne od Sniny a necelých 2,5 km od slovensko-ukrajinskej štátnej hranice. Pre nedostatok písomných pamiatok nie sú najstaršie dejiny obce jednoznačné. Obyvateľstvo sa zaoberalo prevažne poľnohospodárstvom a príležitostnou prácou v lesoch, pracovala tu píla aj stupy, pred prvou svetovou vojnou vybudovali úzkokoľajku. Počas prvej svetovej vojny bola prakticky celá obec zničená. Počas druhej svetovej vojny bola oslobodená 16. októbra 1944, no povojnovú obnovu obce narúšali od konca novembra 1944 ukrajinsko-poľskí banderovci. Kultúrnou pamiatkou je budova bývalých kasární finančnej stráže z 20. rokov 20. storočia (dnes adaptovaná na domov sociálnych služieb) a zachovaný zrubový ľudový dom v centre obce. Severovýchodne od obce na temene vrchu **Kremenec (1 221 m n. m.)** je bod styku Slovenska, Poľska a Ukrajiny. Je to zároveň najvýchodnejší bod územia Slovenska.

Park tmavej oblohy Poloniny. Územie s nízkou úrovňou svetelného znečistenia vhodné na pozorovanie nočnej oblohy, informovanie o problematike svetelného znečistenia a ochranu nočnej prírody a krajiny, ktoré bolo vyhlásené ako prvé na Slovensku v roku 2010 v severovýchodnom cípe Slovenska v rozsahu identickom s územím Národného parku Poloniny, rozšírenom juhozápadným smerom až do Vihorlatských vrchov (oblasť Nežabec). Územie, ktoré je z pohľadu svetelného znečistenia najtmavšou oblasťou na Slovensku, sa stalo dvadsiatym parkom tmavej oblohy vo svete z iniciatívy Slovenského zväzu astronómov amatérov. Je tu výborne viditeľná Mliečna cesta a aj bez ďalekohľadu takmer 2 000 hviezd. Na podporu astroturistiky slúžia viaceré aktivity, resp. ciele v rámci parku, ako napr. Astronomické observatórium na Kolonickom sedle (medzi Kolonicou a Ladomirovom), náučný chodník Pod tmavou oblohou v Novej Sedlici a informačné lokality, napr. symbolický cintorín obetí svetelného znečistenia v Zboji, model asteroidu Poloniny v Uličí a i. V roku 2016 sa park Poloniny stal súčasťou veľkého **Triparku tmavej oblohy Východné Karpaty**, rozprestierajúceho sa na území Slovenska, Poľska a Ukrajiny, prvého trilaterálneho parku tmavej oblohy na svete.

Národná prírodná rezervácia Stučica. Chránené územie v povodí horného toku (pramennej časti) Stučickej rieky v Bukovských vrchoch medzi Kremencom, Čierťažou, Príkrym a Packovou Kýčerou severovýchodne od Novej Sedlice vyhlásené v roku 1965 na ochranu komplexu prírodných bukových, jedľovo-bukových a javorových porastov pralesovitého charakteru so štruktúrou lesa vo všetkých jeho vývojových štádiách s mimoriadnym výskytom bukov, jedlí i javorov osobitného vzrastu a veku a mnohými pôvodnými karpatskými a aj endemickými druhmi rastlín, húb a živočíchov. Patrí k najvýznamnejším chráneným územiám na Slovensku a má aj mimoriadny medzinárodný význam - je to najväčšia pralesová rezervácia horského typu v Európe (8 km²). Významným prvkom krajiny v nej sú i horské lúky - poloniny. Je súčasťou Národného parku Poloniny. V roku 2007 bola zapísaná do Zoznamu svetového dedičstva UNESCO ako súčasť lokality Karpatské bukové pralesy, neskôr transformovanej do 82 areálov sústavy so spoločným názvom „Staré bukové lesy a bukové pralesy Karpát a iných regiónov Európy“ ležiacich v 12 európskych krajinách (2018). Rezervácia leží v území európskeho významu Bukovské vrchy ako aj chráneného vtáčieho územia Bukovské vrchy (obe kategórie sú časťou sústavy Natura 2000).

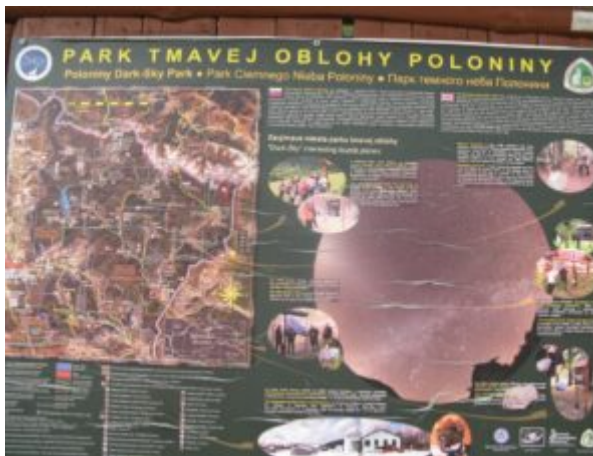
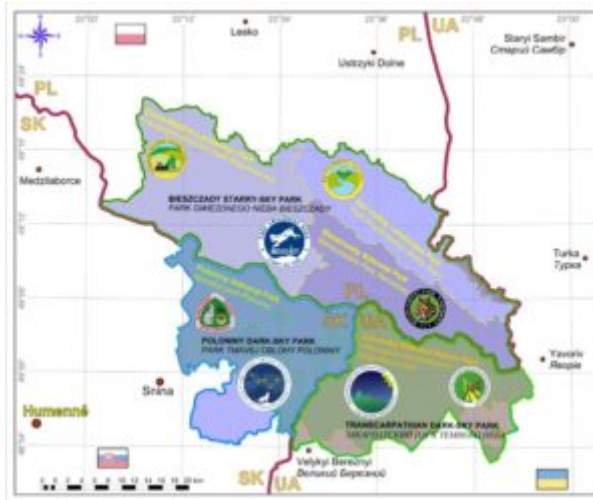
Národný park Poloniny. Leží na severovýchodnom Slovensku na hraniciach s Poľskom a Ukrajinou v **Bukovských vrchoch**. Bol vyhlásený v roku 1997. Podstatnú časť parku zaberajú bukové lesy, v ktorých významný podiel majú pralesy. Na hlavnom chrbáte Bukovských vrchov sú časté lúky - poloniny. Mnohé druhy organizmov žijúcich na území parku sú endemity. Najhodnotnejšie časti územia parku sú chránené v maloplošných chránených územiach: v národných prírodných rezerváciách (Stučica, Havešová, Riaba skala, Rožok, Pľaša, Stinská a Pod Ruským), prírodných rezerváciách (Bahno, Borsučiny, Bzaná, Gazdoraň, Hlboké, Hrúnok, Ruské, Stinská Slatina, Stružnická dolina, Šípková, Udava, Uličská Ostrá) a prírodnej pamiatke (Ulička). Územie Národného parku Poloniny včítane jeho ochranného pásma je súčasťou Medzinárodnej biosférickej rezervácie Východné Karpaty, druhej najväčšej v Európe. Pôvodne vznikla v roku 1993 ako slovensko-poľská, od roku 1998 po pripojení ukrajinských území je trilaterálna - prvá na svete. Pokrýva územie šiestich veľkoplošných chránených území. Okrem NP Poloniny ide o: Bieszczadský národný park, Cisniansko-Wetlinský park krajobrazovy a Park krajobrazovy Doliny Sanu v Poľsku a Užanský národný prírodný park a Nadsjanskij regionálny krajinný park na Ukrajine. Viaceré vyššie spomenuté maloplošné chránené územia národného parku (Stučica, Rožok, Havešová) patria aj medzi lokality na Zozname svetového dedičstva UNESCO so spoločným názvom „Staré bukové lesy a bukové pralesy Karpát a iných regiónov Európy“ ležiacich v 12 európskych krajinách (stav v roku 2018). Pôvodný zápis sústavy „Karpatské bukové pralesy“ v roku 2007 tvorilo 10 lokalít na území slovensko-ukrajinských Karpát. Územie parku je tiež súčasťou chráneného vtáčieho územia Bukovské vrchy a viaceré plochy sú územiami európskeho významu (Bukovské vrchy, Ublianka, Stinská, Ulička). Obe kategórie sú súčasťou sústavy Natura 2000.

Názvy informačných panelov

1. Mapa Parku tmavej oblohy Poloniny
2. Svetelné znečistenie
3. Rezervácie tmavej oblohy vo svete
4. Poloniny cez deň
5. Čo môžete vidieť v Poloninách v noci

Náučný chodník „Pod tmavou oblohou“
"Under the Dark Sky" Educational Path

 Park tmavej oblohy Poloniny sa nachádza na území Národného parku Poloniny a v jeho okolí. Náučný chodník „Pod tmavou oblohou“ informuje o problematike svetelného znečistenia a nutnosti chrániť nočné životné prostredie. Dozviete sa, čo môžete v Poloninách vidieť nielen v noci, ale aj cez deň. Dĺžka náučného chodníka je 1200 m a na jeho trase môžete nájsť okrem platiek informačných tabulí aj inovatívne hravé prvky, ako sú pavučina obyvateľov Polonin (A), hádanky v prírode „Čie sú to stopy?“, „Komu patria listy?“ (B) a kvíz v prírode (C).

